

ligt. Det var selvfølgelig en Talefejl eller mulig en Trykfejl, det var selvfølgelig de 4 Eftaters Lønningslov af 27. Maj 1908, den ærede Minister mente. Jeg skal paa Forhaand sige, at jeg paaskønner for saavidt Ministerens Bestræbelser, men jeg vil samtidig indrømme, at disse Bestræbelser har det sikkert været meget besværligt, for ikke at sige umuligt at gennemføre. Det giver sig allerede til Kende i de 5 Lønsatser, som findes i det her foreliggende Lovforslag. Jeg tror ikke, der er en eneste af dem, der er i Overensstemmelse med de Satser, som findes i de saakaldte Eftaters Lønningslove, og dette er ogsaa ret naturligt, thi det vilde efter min Formening være urimeligt, om det nærværende Lovforslag blev en tro Kopi af Loven af 27. Maj 1908. Uddannelsen, Fordannelsen, som fordres for at komme ind i de her omhandlede Stillinger, er saare forskellig fra det, der forlanges i de 4 Eftater. Jeg skal kun nævne som Eksempel en Assistentpost ved Jernbanerne og de ligestillede Stillinger i de andre 3 Eftater. For at blive Assistent ved Jernbanen forlanges det, at vedkommende Mand skal være 16 Aar gammel, skal have Præliminæreksamen eller en dertil svarende Eksamen. Kort efter at han er antaget eller i det mindste ikke ret lang Tid efter, begynder han at tjene Penge ved Staten, og der behøves ikke ret mange Aar, inden han efter min Mening kan ernære sig ved den Fortjeneste, han har i Statens Tjeneste. Af en Assistent ved Universitetsbiblioteket forlanges det, at han skal have en Universitetsembeds-eksamen, og en saadan Eksamen kan man vel forudsætte, at det sjældent lykkes at faa før i en Alder af 24—26 Aar, og inden den Tid har han ikke Adgang til at tjene en eneste Øre af Staten. Naar dette er naaet, og han er i Besiddelse af de specielle Kundskaber, som Biblioteket forlanger, kan han blive taget i Brug som Reservemedhjælper og som saadan tjene ganske lidt, og i denne Stilling maa han gaa — jeg vil ikke sige: som Regel, men: ikke sjældent —, til han er over 30 Aar. Vi kan derfor alle være klar over, at det vilde være aldeles urimeligt at sideordne disse Biblioteksassistenter med Assistenterne i de 4 Eftater.

Da Lovforslaget om Lønninger ved de to store Biblioteker og Rigsarkivet sidste Gang var til Behandling her i Tinget og blev henvist til Lønningsudvalget — det var i Samlingen 1906—07 —, var hele Lønningsudvalget og Ministeren enige om

til Grund at lægge Lønningerne ved Statens højere Almenskoler og Lønningerne ved Centraladministrationen. Jeg mindes, at det den Gang i Udvalget blev gjort gældende, at en Lærer eller Adjunkt ved Statens højere Almenskoler skulde have en lignende Eksamen som den, der forlanges af en Biblioteksassistent, og vi mente derfor, det kunde være naturligt at sidestille de to, og ligeledes var vi enige om, at Rektorerne ved de lærde Skoler og Overbibliotekarerne ved Universitetsbiblioteket og det kgl. Bibliotek skulde være ligestillede og have en Løn, svarende til en Stilling, som staar imellem Departementschefs- og Kontorchefsstillingen. Det høje Tings Medlemmer vil derfor nok forstaa, at jeg har ondt ved at gaa ind paa den Betragtning, der ligger til Grund for Lovforslaget, nemlig at ligestille de paagældende Tjenestemænd med de 4 Eftaters, og dersom det skal gennemføres konsekvent, tror jeg, det vil føre til store Urimeligheder.

Jeg kunde fristes til at spørge, om den højtærede Kultusminister ved fremtidige Lønningslovforslag af samme eller lignende Art som dette vil følge de samme Grundsætninger, som er lagte til Grund for det foreliggende Lovforslag. Jeg tænker her nærmest paa Beskæringen af Lønnen baade for de laveste og de højeste Tjenestemænds Vedkommende. Hvis Ministeren vil fortsætte i samme Spor, vil jeg meget ønske, at de højest lønnede Embedsmænd, saaledes som det er Tilfældet i det her foreliggende Lovforslag, faar et pensionsgivende Tillæg paa 400 Kr., medens en Skriver og en Sekretær, hvis højeste Løn her bliver afkortet 100 Kr., faar et tilsvarende Tillæg. Den samme Regel bør gælde for de to; naar den ene skal have et pensionsgivende personligt Tillæg, bør den anden ogsaa have det, de bør være ligestillede, hvad der ikke er sket her. I første Lønningsklasse er Begyndelseslønnen 1,200 Kr. og Slutlønnen 1,800 Kr. Den omfatter Bude, Betjente og Skrivere, og for Bude er Begyndelseslønnen hævet med 200 Kr., medens Slutlønnen er den samme som nu, for Skrivere er Begyndelseslønnen ogsaa hævet med 200 Kr., men Slutlønnen er 100 Kr. mindre. Jeg kan derfor ikke se, at det er fuldstændig rigtigt, hvad Ministeren ved Fremsættelsen sagde, at Lønnen for de lavere lønnede er blevet forhøjet og for de højest lønnede er formindsket. Endvidere kan jeg ikke se rettere, end at første Lønningsklasse er indrettet efter et Slags kinesisk Æskesystem, som